

**UCHWAŁA NR XXI/128/2020
RADY GMINY DOMINOWO**

z dnia 16 czerwca 2020 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na Kierownika Ośrodka Pomocy Społecznej w Dominowie

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 713) oraz art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U.2020 poz. 256) **Rada Gminy Dominowo uchwala, co następuje:**

§ 1. Uznaje się za niezasadną skargę mieszkanki miasta Środa Wielkopolska D.K. na działalność Kierownika Ośrodka Pomocy Społecznej w Dominowie, z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu do niniejszej uchwały.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącą Rady Gminy Dominowo do poinformowania o sposobie załatwienia skargi.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Gminy

Aurela Przewoźniczak

UZASADNIENIE

**do uchwały Nr XXI/128/2020 Rady Gminy Dominowo
z dnia 16 czerwca 2020 roku**

w sprawie rozpatrzenia skargi na Kierownika Ośrodka Pomocy Społecznej w Dominowie.

W dniu 9 marca 2020 roku wpłynęła do Wójta Gminy Dominowo skarga mieszkanki Gminy Środa Wielkopolska na Kierownika Ośrodka Pomocy Społecznej w Dominowie dotycząca prowadzenia postępowania w zakresie odpłatności za pobyt w Domu Pomocy Społecznej jej matki

Z treści wyjaśnienia Kierownika jednoznacznie wynika, że działania podjęte w stosunku do mieszkanki Środa Wielkopolska, podyktowane zostały brzmieniem art. 61 ustawy z dnia 12 marca 2004 roku o pomocy społecznej (tj. Dz.U. z 2019 r. poz. 1507 ze zm.) oraz obowiązkiem dbałości o wydatkowanie środków publicznych ciążyącym na Kierowniku Ośrodka Pomocy Społecznej w Dominowie wynikającym z ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 roku o finansach publicznych (tj. Dz.U. 2019r. poz. 869 ze zm.) oraz ustawy z dnia 29 września 1994 roku o rachunkowości (tj. Dz.U. z 2019r. poz. 351 ze zm.)

Zgodnie z art. 61 ust. 1 ustawy z 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz.U.2019r., poz.1507 ze zm.) obowiązani do wnoszenia opłaty za pobyt w domu pomocy społecznej są w kolejności:

- 1) mieszkaniec domu,
- 2) małżonek, zstępni przed wstępnymi,
- 3) gmina, z której osoba została skierowana do domu pomocy społecznej.

Zatem do wnoszenia opłaty za pobyt w domu pomocy społecznej zobowiązany jest jego mieszkaniec. W sytuacji, gdy nie jest on w stanie pokryć w całości kosztów pobytu, zobowiązany do wnoszenia opłat jest jego małżonek oraz zstępni przed wstępnymi.

Małżonek i krewni wnoszą opłatę, jeżeli ich dochód – w przypadku osoby samotnie gospodarującej lub dochód przypadający na członka ich rodziny jest wyższy niż 300% ustawowego kryterium dochodowego (tj. odpowiednio 2103,00 zł dla osoby samotnej i 1584,00 zł dla osoby w rodzinie), z zastrzeżeniem, że kwota dochodu pozostająca po wniesieniu opłaty nie może być niższa niż 300% tego kryterium.

Małżonek i krewni wnoszą opłatę zgodnie z umową zawartą na podstawie art. 103 ust. 2 ustawy o pomocy społecznej. Z tego artykułu wynika, że kierownik ośrodka pomocy społecznej ustala w drodze umowy z małżonkiem, zstępnymi przed wstępnymi mieszkańca domu wysokość wnoszonej przez nich opłaty za pobyt tego mieszkańca w domu pomocy społecznej, biorąc pod uwagę wysokość dochodów i możliwości. Zgodnie z art. 61 ust. 2 pkt 2e przywołanej wyżej ustawy, w przypadku odmowy przez osoby zawarcia umowy oraz niewyrażenia zgody na przeprowadzenie rodzinnego wywiadu środowiskowego, wysokość ich opłaty za pobyt mieszkańca domu w domu pomocy społecznej ustala, w drodze decyzji, organ gminy właściwej.

Reasumując, zgodnie z obowiązującymi przepisami ośrodek pomocy społecznej ma obowiązek sprawdzić sytuację bytową członków rodziny osoby przebywającej w domu pomocy społecznej, poprzez przeprowadzenie wywiadów środowiskowych.

Następnie należy przygotować umowę dot. wysokości wnoszonej przez nich opłaty za pobyt tego mieszkańca w domu pomocy społecznej.

Dopiero w dalszej kolejności należy wydać decyzję administracyjną.

W trakcie podjętych czynności ustalono, że mieszkanka Gminy Środa Wielkopolska jest jednym z czworga dzieci osoby przebywającej w Domu Pomocy Społecznej. Działając na podstawie przepisów zawartych w ustawie o pomocy społecznej podjęto następujące wszelkie, niezbędne czynności zmierzające do ostatecznego rozstrzygnięcia sprawy.

Odnosząc się do zarzutów przedstawionych przez mieszkankę Środy Wielkopolskiej należy

zauważyć, co następuje:

1. Z dokumentów będących w aktach sprawy wynika kto był jedynym właścicielem nieruchomości położonej w Murzynowie Kościelnym i na jakich warunkach została ona darowana dzieciom.

2. Z przywołanych wyżej przepisów wynika, że stosowna decyzja administracyjna zostanie wydana zgodnie w obowiązującym stanie prawnym.

W tym miejscu należy jeszcze zwrócić uwagę na fakt, że w okresie rozpatrywania sprawy z uwagi na brzmienie art. 15zrr ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2020 poz. 568) zawieszono bieg niektórych terminów wskazanych w kodeksie postępowania administracyjnego.

3. Nie potwierdzony został też ostatni zarzut dot. żądania pieniędzy przez pracowników socjalnych wydaje się natomiast wynikać z błędnego zrozumienia informacji przekazanych podczas wywiadu środowiskowego. Jak wynika z akt sprawy wywiad u mieszkanki Środa Wielkopolska przeprowadzał bowiem doświadczony pracownik socjalny Ośrodka Pomocy Społecznej w Środzie Wielkopolskiej, cieszący się nieskazitelną opinią, który próbował wyjaśnić mieszkance Środy Wielkopolskiej obowiązujące przepisy prawa.

W tym miejscu należy również nadmienić, iż ze względu na swoją sytuację osobistą mieszkanka Środy Wielkopolskiej ma możliwość wnioskować do tut. Organu o odstąpienie od żądania ponoszenia opłat za pobyt matki w domu pomocy społecznej.

W związku z powyższym Rada Gminy w Dominowie uznała skargę mieszkanki Gminy Środa Wielkopolska za bezzasadną wobec obecnego Kierownika Ośrodka Pomocy Społecznej w Dominowie.

Pouczenie: Zgodnie z art. 227 k.p.a. przedmiotem skargi może być w szczególności zaniedbanie lub nienależyte wykonywanie zadań przez właściwe organy albo przez ich pracowników, naruszenie praworządności lub interesów skarżących, a także przewlekłe biurokratyczne załatwianie spraw. Art. 239 § 1 k.p.a.: "W przypadku, gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano i w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego".

Przewodniczący Rady Gminy

Aurela Przewoźniczak